

ת"פ (באר שבע) 17569-01-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' פלוני - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 17569-01-24 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט ערן צברי

המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עוה"ד שגיא אבנעים והמתמחה אלכס
רוסקוביץ

נגד

הנאשם
פלוני - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור חיימוביץ

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום מתוקן, בעבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ושתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, הורשע הנאשם בכך שבתאריך 04/01/2024 סמוך לשעה 20:00 התפרע בבית הוריו בבאר שבע, שבר זכוכית, העיף כוסות על הרצפה ובעט בארונות.

למחרת סמוך לשעה 09:14, לאחר שהבין שאביו ניתק את קו הטלפון שלו, שב והתפרע ובעט בפח במטבח הבית, דחף את המזנון וגרם לסדק בזכוכית המזנון ושבר דלת ארון מטבח בכך שבעט בה.

לאחר שנלקח לחקירה בתחנת המשטרה בבאר שבע, איים הנאשם במהלך חקירתו בפני החוקרת טרי ישעיהו בפגיעה שלא כדן באביו בכך שאמר **"כשאני אצא מפה הוא יקבל פגיעה קטלנית על מה שהוא עשה, הוא עשה את זה והוא גם יצפה בתוצאות"**, ואף לאחר מכן איים בפגיעה שלא כדן באביו בכך שאמר לחוקר אחר **"קודם אני אתן את הנקמה שלי וגם אם יוציאו נגדי צו הרחקה אני אחזור ואשרוף לו את הבית"**, הכל בכוונה להפחידו או להקניטו.

3. בין הצדדים לא היו הסכמות עונשיות ועניינו של הנאשם הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

עיקר טיעוני הצדדים ותסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן בתסקירו התייחס שירות המבחן למשפחתו של הנאשם, לכך שסיים 12 שנות לימוד במגמה מקצועית, לא דווח על בעיות חברתיות או משמעתיות. את שירותו הצבאי הפסיק לאחר כשמונה חודשים בשל אי התאמה נפשית, דיווח כי חווה בצבא מקרי התפרצויות וסיוטים קשים אשר הופיעו באופן פתאומי. שלל צריכת סמים ודיווח על צריכת אלכוהול בנסיבות חברתיות.

ביחס לעבירה נשוא כתב האישום המתוקן הודה במעשיו, היה במצב נפשי מעורער, לא יודע להסביר את המקור להתפרצויות שהוא חווה, ואת הטריגר להן. להתרשמותם הוא לא סובל מבעיית התמכרות לאלכוהול, אך מדיווחיו עולה כי כאשר הוא שותה הוא מרבה בכך עד כדי שכרות ואובדן שפיות.

בשיחה עם הוריו תוארה התנהגות בעייתית של הנאשם, ניסו לחנכו ולהזהיר אותו מהתנהגות פורצת גבולות, לא היו מודעים לדפוסי השתייה שלו. ניכר כי הם גוננו עליו, סברו כי הוא אינו זקוק לטיפול נפשי, ומאוחר יותר דיווחו על שיפור במצב רוחו לאחר שתנאי שחרורו שונו והוא שולב בעבודה.

להתרשמות שירות המבחן הוא מוצא נחמה בצריכת אלכוהול, אשר משחררת הגנותיו ומובילה להתנהגות אגרסיבית ולא מקדמת, הוריו דמויות משמעותיות ומקיימות עימו יחסים תומכים ומעודדים. ניתן לומר ששירות המבחן סימן את צריכת האלכוהול הלא מבוקרת של המשיב, לצד מצבו הנפשי, כגורמים עיקריים המביאים את הנאשם לכדי התנהגות לא מרוסנת ותוקפנית.

בתסקיר המשלים דווח על התמדה ושיתוף פעולה מצידו. התקדמותו איטית והוא לא מתנזר מאלכוהול אך ניכר שהוא מתחיל להבין את ההשפעה השלילית של האלכוהול על התנהגותו.

נוכח התרשמותם כי הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי ובעל שאיפות להמשיך בכך, המליצו על ענישה שיקומית של צו לתועלת הציבור בהיקף 100 שעות, וכן צו מבחן למשך שנה במסגרתו ימשיך להשתלב במרכז לטיפול בהתמכרויות.

5. המאשימה בטיעוניה לעונש ביקשה לקבוע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנת מאסר תוך שעמדה על האינטרסים המוגנים בהם פגע הנאשם וביניהם ביטחון הוריו ושמירה על שלווה הנפש שלהם בביתם. עוד ציינה כי מידת הפגיעה באלה הינה ברף הבינוני, והדבר אירע בשל כעסו על אביו על כך שניתק לו את הטלפון. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציינה כי הנאשם צעיר נעדר עבר ולקח אחריות על מעשיו. אמנם הופנה לשירות המבחן אך לא שיתף אותם בכנות בקורות חייו ובין היתר מסר מידע שגוי ביחס לצריכת סמים. כמו כן הוא מכור לאלכוהול ובעניין זה לא השכיל להפסיק מלשתות אלא הסתפק בהורדת הכמות. לפיכך הנאשם לא עבר תהליך המצדיק חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום, וביקשו להעמיד את עונשו בחלקו התחתון של המתחם לצד ענישה נלווית של

מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

6. מטעם ההגנה העידו לעונש הוריו של הנאשם :

א. אביו של הנאשם חש החמצה בהגשת התלונה ואמר כי לו ידע שיכנסו לסחרור משפחתי כתוצאה מכך היה נמנע מלהתקשר. סיפר כי הוא שירת בשירות בתי הסוהר. בנוגע לאירוע ביקש להרתיע את הנאשם מאחר שהתפרע. ניצלו את השנה החולפת כדי להפנות אותו לטיפול נפשי מותאם, הוא נרתם להליך אצל שירות המבחן ושינה דרכו. האב ביקש ללכת לקראת הנאשם והוא מעוניין לראות את בנו מתקדם בעשייה חיובית. בסיום דבריו אמר שמבין שההליך המשפטי בסופו של דבר הביא לרתימתו של הנאשם לטיפול נפשי, ועל כן היה מקום להתלונן.

ב. אימו של הנאשם ביקשה להתחשב בבנה, הוא שינה דרכו, לקח אחריות והחל לעבוד, הביע בפניהם חרטה ועשה דרך אצל שירות המבחן.

7. כמו כן הוגשו מסמכים כראיה לעונש מטעם ההגנה - נ/1 - סיכום ביקור **מתאריך 01/12/2024** מהמרכז לבריאות הנפש בבאר שבע ישנה התייחסות לנסיבות שחרורו מהצבא, וכן לכך שהנאשם לא נטל טיפול תרופתי למרות שניתנה לו התוויה, ואף לא היה במעקב. מאז אוקטובר 2023 דיווח על צריכת אלכוהול בהיקפים משמעותיים על בסיס יומי. כמו כן הוא דיווח על צריכת סמים. בשל צריכת האלכוהול המוגברת נטל חלק בהליך גמילה ומאז הפחית משמעותית את הצריכה. דיווח על אירוע שאירע במהלך שהותו ממעצר אשר גרמו לחרדה ומתח, וקיבל התוויה רפואית חדשה. בהמשך לכך כפי שפורט במסמך נ/2 - סיכום ביקור **מתאריך 07/01/2025** לא דווח על הטבה במצבו וההתוויה התרופתית עודכנה.

8. ב"כ הנאשם פתח את טיעונו ואמר כי הוא מבקש להימנע מהרשעת הנאשם וזאת למרות ששירות המבחן לא בא בהמלצה לעשות כן. לדבריו מקריאה מדוקדקת של התסקירים עולה כי שירות המבחן תומך בכך, ממליץ על ענישה צופה פני עתיד. הנאשם צעיר בן 20 בעת ביצוע העבירות, מתפקד באופן נורמטיבי למעט אותה מעידה שהיא חד פעמית, אשר ניכר שנעשתה על רקע של שילוב בין מצבו הנפשי לבין צריכה מוגברת של אלכוהול. עוד הדגיש ששירות המבחן לא אבחן את הנאשם כמי שמכור לאלכוהול, אלא שבשל מצבו הנפשי הרעוע שתיית אלכוהול עלולה להביא להתנהגות כפי שאירע בכתב האישום בו הודה והורשע.

לכן, הנאשם הבין את הלקח והוא ממנן את צריכת האלכוהול בצורה טובה יותר. עוד הפנה לפסק דין שניתן על ידי מותב זה (ת"פ (שלום ב"ש) 50235-06-23) במסגרתו הוריתי על ביטול ההרשעה למרות שלא היה נזק קונקרטי. לכן יש לגזור גזירה שווה מאחר שגם כאן מדובר בנאשם צעיר אשר טרם גיבש דרכו. עוד לדבריו אביו שירת בשב"ס ובמידה ויבקש ללכת בדרך זו, ההרשעה תהא לו לרועץ. ביחס למתחם העונש ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הדגיש כי האיומים שנעשו היו בפני החוקרים ולא בפני אביו, כך שמידת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירה הינן ברף הנמוך. אירוע

ההתפרעות בבית ההורים נגרם בשלב בו הנאשם היה לא מאוזן, האירוע לא מתוכנן, נבע מתסכול ואכזבה של הנאשם מהוריו וברגע של כעס.

הנאשם נטל אחריות ונרתם להליך אצל שירות המבחן, היה עצור והדבר היה טראומטי עבורו. עוד הפנה למספר פסקי דין בהם הוחלט על ביטול ההרשעה, או לענישה צופה פני עתיד אף בהסכמת המאשימה. לדידו מתחם העונש צריך להתחיל ממאסר מותנה. בסיום דבריו ביקש לומר שיש חשיבות להטיל על הנאשם שעות של"צ על מנת להמשיך לרתום אותו לעשייה חיובית וזאת לצד צו מבחן ממושך.

9. הנאשם בדברו האחרון הצטער על התנהגותו; מקפיד על נטילת הטיפול התרופתי; ביקש סליחה אף מהוריו; למד על עצמו הרבה במהלך השנה שחלפה; הבטיח כי ישנה דרכו ויפעל לעשות טוב ולכבד את הוריו; הבין שהוא "רגיש" לאלכוהול וסיים באמירה כי הוא מעוניין להמשיך את דרכו של אביו.

שאלת אי הרשעת הנאשם

10. על מנת להבהיר עמדתי בעניין זה מצאתי לפתוח ולומר כי אין מקום להימנע מהרשעת הנאשם. ההלכה המנחה הייתה ועודנה הלכת 'כתב' (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל [9 עמ'], נב(3) 337 (1997)), אשר מצאה ביטוי בפסיקה עניפה. הלכת כתב אכן תפסה לה צורה חיה, ולעיתים הוגמשה, תוך שבתי המשפט עשו שימוש בכלליה במעין "מקבילית כוחות" הבוחנת את מידת הפגיעה בנאשם אל מול הערך החברתי ושיקולי הענישה האחרים -

הלכה היא כי מעת שנמצא שאדם ביצע עבירה, יש להרשיעו בדין. החריג לכלל שזה, הינו האפשרות של בית המשפט להימנע מהרשעתו תוך קביעה כי ביצע את המעשים, וזאת בהתאם לעקרונות "הלכת כתב" לפיה יש לבחון קיומם של שני תנאים מצטברים: ההרשעה תפגע באופן ממשי בשיקום הנאשם בהתחשב בנסיבותיו האישיות, וכן כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ובפרט בשיקולי הגמול וההרתעה (הלכת כתב); רע"פ 9177/20 אלזאם נ' מדינת ישראל, (נבו 26.1.2021); רע"פ 2020/23 אורי סוויסה נ' מדינת ישראל (נבו 12.3.2023).

11. לאחרונה בע"פ 2698/24 דוד סילבר נ' מדינת ישראל (נבו 5.12.2024) הבהיר בית המשפט העליון באמצעות מבחן עזר, את איזון הדברים הנדרש לקביעה האם יש מקום להימנע מהרשעת נאשם, בקביעה הבאה :

"נוסף על כך, מלבד בחינה דקדקנית ופרטנית של התקיימות שני התנאים המצטברים, בית המשפט נדרש להתרשם מהתמונה הגדולה של האפשרות לביטול ההרשעה. זאת, כאשר לנגד עיניו נשאלת השאלה - האם מדובר במקרה חריג וקיצוני שבו הנזק שנגרם לנאשם במישור האישי הוא כה משמעותי ובלתי נסבל עד שהוא גובר ומכריע את האינטרס הציבורי בהרשעתו, אם לאו".

ראו גם רע"פ 3195/19 יניב אגוזי נ' מדינת ישראל (נבו 4.7.2019).

12. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, וגם מאחר ששירות המבחן לא בא בהמלצה ולא הצביע על כל אינטרס מיוחד שעשוי להיפגע אצל הנאשם בגין הרשעתו, הרי שאין מקום להורות כן.

13. אכן ישנם מקרים בהם בתי המשפט היו נכונים לבטל הרשעת נאשמים בעבירות שונות ואף בעבירות בהן הורשע הנאשם, אלא שבהתאם למבחן העזר - עניינו של הנאשם אינו חריג וקיצוני בו הנזק שעשוי להיגרם לו במישור האישי כה משמעותי ובלתי נסבל כך שיגבר על האינטרס הציבורי בהרשעתו.

14. הדבר היחיד שעומד לו לזכות בעניין זה הינו גילו הצעיר. יחד עם זאת ובהיות תקוותיו ללכת בעקבות אביו לא רלבנטיות בשלב זה, ומאחר שלא הצביע על כל עניין מיוחד שמחזק או תומך את עמדתו זו, ההרשעה תישאר בעינה. מדובר בפועל יוצא ישיר למעשיו, ואין בכך כדי להוות עונש עבירו.

קביעת מתחם העונש ההולם

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש להשית על הנאשם עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

האינטרסים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

16. במעשיו הנאשם פגע בזכות הוריו לשלוות נפש בביתם, תחושת הביטחון שלהם ושמירה על קניינם ורכושם. כמו כן פגע ביחסי האמון והקרבה השוררים בין בני משפחה - בין הורים לילדיהם - והוסיף לכך איומים ציוריים קונקרטיים, המהווים המשך ישיר למעשה ההתפרעות וההשתוללות בביתם.

17. מידת הפגיעה הינה בינונית שכן הנאשם התפרע באירוע מעין מתמשך בערב ובבוקר שלמחרת, גרם לנזק לרכוש, ולאחר שנעצר בתחנת המשטרה הביע בפני החוקרים כוונותיו לנקום באביו ולפגוע בו.

מדיניות הענישה

18. העובדה שהמעשים נעשו כנגד הוריו של הנאשם, אשר עיקרם התפרעות והיזק מסויים לרכוש, יש לומר שמתחם הענישה עשוי להשתרע על פני מגוון עונשים, הנגזרים בעיקר מעוצמת הפגיעה, ההקשר שלה, התוצאות, הסיבות שהביאו להתנהגות הפוגענית וכיוצ"ב. מצאתי לנכון לציין שלא דומה ביצוע עבירות כנגד בת/בן זוג, לביצוע עבירות כפי שעולה בפני, זאת הן בשל הקשר הדברים, וטיב מערכת היחסים שהיא שונה מיסודה.

19. בעפ"ג (מחוזי חי') 59103-08-21 מדינת ישראל נ' מחמוד מחאג'נה (נבו 2.9.2021) התקבל ערעור המדינה ביחס לנאשם שהורשע בעבירות איומים אשר הופנו לאחותו ואשר כללו הצטיידות בסכין. מתחם העונש בבית משפט קמא הועמד על מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר מאחר שמדובר בנאשם בעל עבר שכלל ריצוי תקופות מאסר ממושכות. ערעור המדינה התקבל ועונשו הועמד על חמישה חודשי מאסר בפועל תוך שהוער כי מדובר באירוע חמור אשר כלל איומים בוטים בעלי אופי אלים ביותר וכלל הצטיידות בסכין והתנהגות פיזית מאיימת, ועל כן לא היה מקום לקבוע מתחם עונשי נמוך.

20. בת"פ (שלום ק"ג) 57769-08-22 מדינת ישראל נ' איתי דמטאו (נבו 18.11.2024) הורשע נאשם בעבירה של איומים כלפי הוריו בשל כך שלא אישרו לו לקחת את רכבם, וכן בהיזק לרכב במזיד. מתחם הענישה נקבע כנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל. לאור קיומן של שיקולי שיקום, גיל צעיר של הנאשם, העדר עבר והמלצת שירות המבחן הרשעתו בוטלה והושתו עליו עונש של"צ, צו מבחן והתחייבות להימנע מעבירה.

21. בת"פ (שלום חד') 868-08-24 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 20.8.2024) הורשע נאשם בעבירות של איומים והיזק לרכוש כלפי אימו, מתחם העונש נקבע כנע בין מאסר מותנה ועד לשישה חודשי מאסר בפועל, ועונשו הועמד על שבועיים מאסר ומאסר מותנה. במקרה זה היה מדובר בנאשם מתמודד נפש, אשר בעבר הליכים כנגדו הופסקו מאחר שלא היה כשיר לעמוד לדין.

22. באשר לפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם, מצאתי כי אין בה לקדם אותי בקביעת מתחמי הענישה - בכל הקשור לת"פ (שלום ב"ש) **מדינת ישראל נ' טקצ'וק** (26/12/2024) הרי ששם דובר בשאלת הרשעתה של הנאשמת אשר הייתה בת 18 וחודש בעת ביצוע העבירה, עברה מטמורפוזת מבחינת התהליך אצל שירות המבחן והייתה המלצה טובה בעניינה. לכן מבחינה זו אין כיצד להקיש לענייננו. בת"פ (שלום ק"ג) 2321-10-24 **מדינת ישראל נ' קוזיר** (17/11/2024) מדובר בהסדר סגור אשר נבחן תחת פריזמה של סבירות ההסדר ולא של מתחמי הענישה וממילא לא נגע לאי הרשעת הנאשם. ת"פ (שלום רמלה) 20571-04-20 **מדינת ישראל נ' טלמן סמאילוב** (22/12/2022) בית המשפט ייחס אחריות מוגברת למאשימה ביחס למועד הגשת כתב האישום המאוחר לאירוע נשוא כתב האישום באופן ניכר וקבע מתחם עונשי נמוך במיוחד. ת"פ (שלום ק"ג) 1955-06-22 **מדינת ישראל נ' יונתן**

צימבלר (06/09/2023) מאחר שבית המשפט הגיע לכלל החלטה להורות על ביטול הרשעת הנאשם שאלת מתחמי הענישה הפכה ללא רלבנטית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

23. הנאשם לא תכנן את מעשיו. מכל הטיעונים והראיות ניכר כי המעשה נעשה על רקע הקשור במצבו הנפשי שלא היה מטופל באותה עת למרות התוויה אותה קיבל, לצד צריכת אלכוהול בלתי מבוקרת וניתן לומר שהיא מופרזת, בשילוב עם תסכול והתפרצויות אותם חווה באותה עת.

24. להתרשמותי אף מהטיעונים שנטענו בפני, כמו גם מעדי ההגנה לעונש, הנאשם לא עשה מעשה אקטיבי לטפל בהתמודדות הנפשית שלו, וסביבתו הקרובה - הוריו, סירבו להכיר בכך שהוא זקוק לטיפול התרופתי, והדבר נזנח אף על ידם. משכך, נותר הנאשם עם הבעיות וההתנהגויות שצבר, עניין אשר הגיע לשיאו באירוע נשוא כתב האישום.

25. יש לציין כי האירוע נגע לסביבתו הקרובה של הנאשם, אנשים שממילא חשו מחויבות כלפיו והם כרוכים ב"צער גידול הבנים" כחלק מתפקידם כהוריו. לכן ניתן לומר שהמעשים נעשו בסביבתו הקרובה והבטוחה, וכי נפגעי העבירה היו "בתפקיד" באותה עת והיו נכונים בצורה כזו או אחרת לספוג את ההתנהגות. כלומר, שמידת הפגיעה באינטרס הציבורי לא גבוהה. ברור שההתנהגות קיצונית וחריגה, וטלטלה את הוריו של הנאשם עד כדי שהזמינו משטרה לביתם, אך ניתן לדמיין בקלות מקרים חריגים עוד יותר בנסיבות דומות, כך שמידת הפגיעה באינטרס הציבורי הינה מדודה.

26. אינני נכנס לשאלה האם הנאשם היה בקרבה לסייג, שכן ממילא הנאשם צרך באותה עת אלכוהול באופן מוגזם, אלא שהדבר בהחלט כרוך במצבו הנפשי בשילוב עם האלכוהול, שהביאו אותו לבצע את העבירה.

27. בסיכומם של דברים, אני קובע כי מתחם העונש בנסיבות הספציפיות של מקרה זה, נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נוספים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ושיקולי הרתעה

28. הנאשם צעיר - בן 20 בעת ביצוע העבירות, נעדר הרשעות קודמות, ניהל אורח חיים נורמטיבי עד למעצרו. הנאשם מתמודד נפש אשר הכחיש את העניין עד להתפרצות התנהגותו - וניתן אף לומר שהוא וסביבתו הכחישו זאת **עד לחודש דצמבר 2024** שכן **רק אז** ניגש לקבל טיפול והתוויה תרופתית.

29. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע צער במסגרת שירות המבחן, בפני, וחשוב מכל בפני הוריו.

30. דומה כי ההליך הפלילי היה גורם מרתיע דיו כלפי הנאשם, וזאת הן בשל חווית המעצר אשר הותירה חותם משמעותי אצל הנאשם, בהמשך שהותו במעצר בית ממש, וכן הריחוק אשר נגזר על הנאשם מהוריו, וכפועל יוצא מכך נגזר על הוריו. ברור שהדבר היה משמעותי עבור התא המשפחתי בכללותו. לכן, מצאתי שאין לקבוע את עונשו של הנאשם תוך התחשבות מיוחדת בשיקולי הרתעה אשר ברור שמתקיימים כאן.

31. הנאשם פעל ושיתף פעולה עם שירות המבחן, נרתם להליך אשר עתיד להמשיך וללוות אותו, החל ליטול טיפול תרופתי, וכעת נמצא במצב מאוזן ובריא יותר. הנאשם החל להבין ההשפעה השלילית של צריכת אלכוהול על התנהגותו, וחשוב שיתמיד בכך.

32. בסיומו של חלק זה מצאתי לנכון להפנות להוריו של הנאשם הבהרה כי טוב עשו עת פנו למשטרה. הדבר עשוי להוות נקודת מפנה לא רק בשנה זו עבור הנאשם אלא לנקודת מפנה כוללת להמשך חייו. התנהגותו התוקפנית אירעה בבית, והיה מי שהכיל אותה לתקופה, והדברים נשארו בגדר חוויה לא נעימה לסובבים את הנאשם ולנזק מסוים לרכוש. הדבר היה עשוי להתרחש בביתם של אחרים, כלפי אחרים, ואף ללבוש צורות מאיימות יותר ולהביא לתוצאות חריפות יותר.

לכן, ייסורי המצפון צריכים לסגת. חשוב להמשיך לחזק את הנאשם ולדאוג שהוא מקבל הדרכה והכוונה, וחשוב להמשיך להשגיח על יציבותו הנפשית של הנאשם ועל התנהגותו.

דווקא הבלגה מיותרת נוספת, או ניסיון "לשמור את הדברים בבית", עשויה הייתה להיות אבן נגף לנאשם בעתיד.

שיקולי שיקום

33. לא מצאתי כי יש מקום לחרוג משיקולי שיקום, וממילא מתחם העונש נמוך, ואין סיבה ואף אפשרות אופרטיבית לסטות ממנו לקולא.

סוף דבר

34. לאור כל האמור אני גוזר את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים :

א. מאסר על תנאי לתקופה של ארבעה חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע וכן עבירת אלימות כנגד בן משפחה.

ב. הנאשם יתחייב בסך 5,000 ₪ שלא לעבור על עבירה בה הורשע וכן עבירה של

אלימות כלפי בן משפחה וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

ג. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 100 שעות.

הנאשם יבצע את עבודות השל"צ בהתאם לתכנית שתיערך על ידי שירות המבחן במשך שנה מהמועד שיקבע על ידי שירות המבחן.

הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, או לא יתמיד בביצוע עבודות השל"צ, ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולהטיל עליו עונש אחר תחתיו.

ד. ניתן בזאת צו מבחן בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הובהר לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור עונשו מחדש.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ה, 21 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.